

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 161/06
01.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa i vraćanju radnika na rad, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici broj Gž. 972/05 od 27.10.2005. godine, u sednici veća održanoj 1. juna 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici broj Gž. 972/05 od 27. oktobra 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Staroj Pazovi broj P. 1291/05 od 10. maja 2005. godine poništeno je kao nezakonito rešenje tuženog od 9.4.2003. godine zavedeno pod brojem 1167 kojim je tužiocu, a koji je obavljao poslove vv kod tuženog otkazan ugovor o radu broj 9208 od 9.9.2002. godine te mu je prestao radni odnos sa danom 9.4.2003. godine pa je obavezan tuženi da tužioca vrati na rad u roku od 8 dana i rasporedi ga na poslove vv. Obavezan je tuženi da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 56.625,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.5.2005. godine pa do isplate u roku od 15 dana.

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici broj Gž. 972/05 od 27. oktobra 2005. godine žalba tuženog je usvojena pa je preinačena navedena presuda Opštinskog suda u Staroj Pazovi tako što je tužbeni zahtev tužioca odbijen.

Protiv naznačene presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici, tužilac je izjavio blagovremenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Revizija tužioca nije osnovana.

U provedenom postupku nije počinjena bitna povreda postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" broj 125/04), a na koju povredu Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti. Nije počinjena ni bitna povreda postupka iz člana 361. stav 1. pred drugostepenim sudom (revizijski razlog označen u članu 398. stav 1. tačka 2. ZPP), a na koju se revizija poziva, ali ne navodi razloge u čemu se ta povreda sastoji.

Iz utvrđenih činjenica proizilazi da je tužilac bio radnik tuženog na neodređeno vreme na poslovima vv. Dana 24.2.2003. godine tuženi je formirao komisiju radi provere alkoholisanosti zaposlenih putem alko-metra te je 27.2.2003. godine oko 15,30 časova vršena provera alkoholisanosti zaposlenih. Tužilac je odbio da se podvrgne toj proveri. Prijavu o povredi radne obaveze protiv tužioca podneo je glavni kontrolor dana 3.3.2003. godine, a 25.3.2003. godine tuženi je tužiocu uputio upozorenje pod brojem 963 kao i dopis sindikatima povodom dostave mišljenja o odgovornosti tužioca. Dana 8.4.2003. godine tužilac je u Domu zdravlja u GG otvorio bolovanje do 31.5.2003. godine. Kada je narednog dana 9.4.2003. godine došao kod tuženog da ga izvesti o privremenoj

sprečenosti za rad, odbio je prijem rešenja kojim mu se otkazuje ugovor o radu povodom čega je sačinjena službena beleška. Rešenjem broj 1167 tužiocu je otkazan ugovor o radu sa danom 9.4.2003. godine.

Na osnovu ovih činjenica prvostepeni sud je zaključio da je tuženi pravilno utvrdio da je tužilac počinio povredu na radu odnosno da je njegovo ponašanje bilo takvo da više nije mogao da nastavi rad kod tuženog jer je suprotno ugovoru o radu broj 9208 koji je zaključen između parničnih stranaka 9.9.2002. godine odbio da se podvrgne kontroli putem alko-testa, ali nalazi da činjenica što je tužilac bio na bolovanju 9.4.2003. godine kada mu je otkazan ugovor o radu ima takav značaj da mu tuženi nije mogao otkazati ugovor o radu.

Pravilno je ocenio drugostepeni sud da je presuda prvostepenog suda doneta na osnovu pogrešne primene materijalnog prava. Naime, pobijano rešenje tuženi je doneo na osnovu člana 101. stav 1. tač. 3. i 4. Zakona o radu ("Sl. glasnik RS" broj 70/2001) jer je utvrđeno da je tužilac učinio povrede radne dužnosti time što je odbio da se podvrgne alko-testu, a koja povreda je ustanovljena članom 2. izmena i dopuna Kolektivnog ugovora tuženog od 1.10.2002. godine. Prvostepeni sud je pogrešno primenio odredbu člana 102. citiranog Zakona kojim je stavom 1. tačka 1. propisano da se opravdanim razlogom za otkaz ugovora o radu u smislu člana 101. ovog Zakona ne smatra privremena sprečenost za rad usled bolesti, nesreće na radu ili profesionalnog oboljenja. Pravilan je zaključak drugostepenog suda da činjenica što je tužilac bio privremeno sprečen za rad nije razlog da se ne postupi prema članu 101. Zakona o radu s obzirom na to da su bili ispunjeni svi uslovi jer je utvrđeno da je tužilac skrivio učinjenu povredu radne obaveze.

Tužilac neosnovano revizijom pobija presudu Okružnog suda iznoseći neprihvatljiv pravni stav i pogrešno tumači napred navedene zakonske odredbe. Ne može se prihvati ni tvrđnja da prvostepeni sud nije utvrdio u čemu se sastojala krivica tj. povreda radne obaveze od strane tužioca budući da je prvostepeni sud ovu činjenicu u dovoljnoj meri rasvetlio i izveo pravilan zaključak da je tužilac počinio povredu radne dužnosti.

Iz iznetih razloga Vrhovni sud Srbije je reviziju tužioca kao neosnovanu odbio na osnovu člana 405. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća – sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd